Analiza și proiectarea sistemelor software

Curs 4

PLAN CURS

- Modelul proiect
- Identificare elemente de proiectare
- Proiectare clase

MODELELE PRIMARE ALE UNUI SISTEM SOFTWARE

Fairbanks, G. Just Enough Software Architecture, A Risk Driven Approach, Marshall&Brainerd, 2010

Modelul domeniului (modelul analiză)

- adevărurile durabile despre domeniu, relevante pt. sistemul de dezvoltat
- detalii ale domeniului independente de implementarea sistemului
- mod de a înțelege elementele ce vor fi esențiale în procesul de proiectare
- reprezentat cu notații simple și intuitive pentru o interacțiune eficientă cu experții domeniului
- baza unui limbaj universal pentru domeniul respectiv (DSL Domain Specific Language;
 Domain Patterns)

Modelul proiect

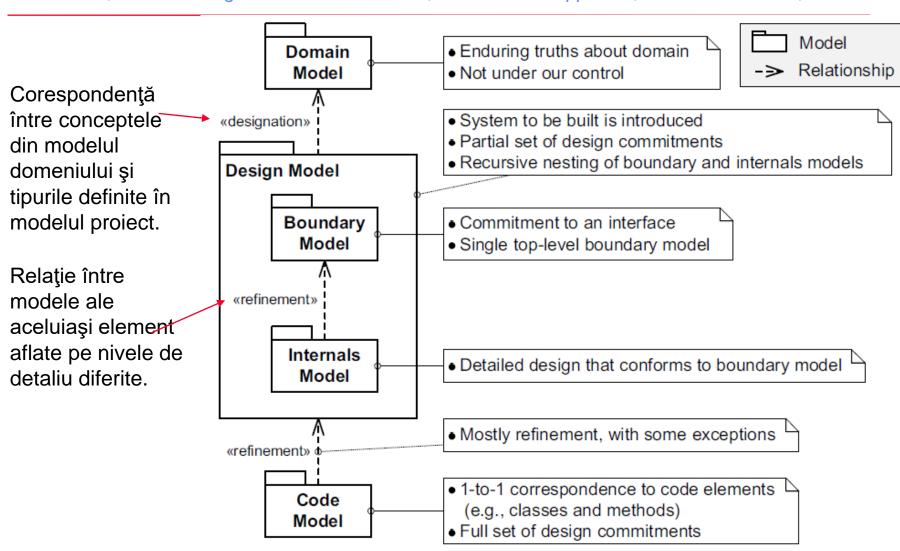
- descrie sistemul ce va fi construit : decizii de proiectare, mecanisme, etc.
- mai multe nivele de abstractizare
- pentru fiecare componentă:
 - interfaţa publică vizibilă
 - detaliile interne

Modelul codului

- descrie codul sursă al sistemului cu un model de nivelul limbajului de programare
- suficient pentru a fi executat automat

STRUCTURA CANONICĂ A MODELELELOR PRIMARE

Fairbanks, G. Just Enough Software Architecture, A Risk Driven Approach, Marshall&Brainerd, 2010

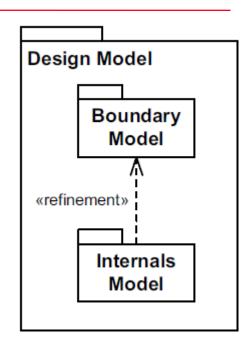
- Descrie sistemul ce va fi construit.
- Încuibare recursivă (structură arborescentă de modele)
 - modele de interfaţă publică vizibilă (boundary)
 - modele interne (internals)

Modelul de interfață:

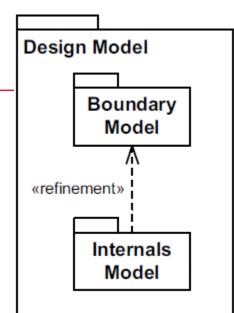
- vedere încapsulată ce ascunde detaliile interne
- reprezentare
 - comportament
 - schimburi de date
- unic la nivelul sistemului
- câte unul pentru fiecare subsistem şi componentă

Modelul intern:

- detaliile de realizare a interfeţei definită într-un model de interfaţă
- rafinarea unui model de interfaţă

- Elemente de modelare :
 - scenarii
 - componente
 - conectori
 - porturi seturi de funcţii înrudite din interfaţa componentei
 - responsabilităţi
 - module
 - clase
 - interfeţe
 - elemente de context

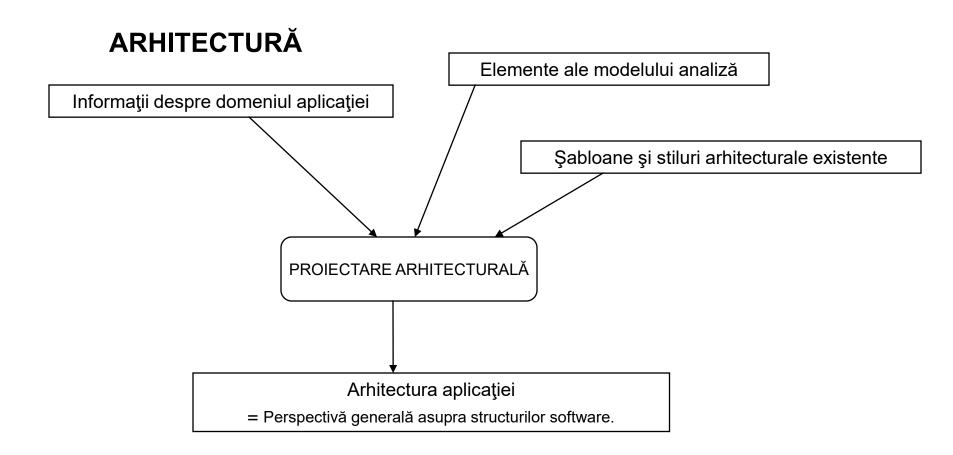
DATE

Proiectare date ⇒ modelul (arhitectura) datelor.

Dezvoltare incrementală, prin rafinări succesive Exemplu:

- La nivel arhitectural : fişiere şi baze de date.
- La nivel de componentă : structurile de date necesare implementării obiectelor de date.

Influență semnificativă asupra arhitecturii software-lui ce va procesa datele.

INTERFEŢE

Descrierea fluxului de informaţii între:

- sistem şi contextul său,
- componentele sistemului.

Categorii de interfeţe:

- interfaţa cu utilizatorul (UI),
- interfețele cu sisteme externe (cu: alte sisteme, dispozitive, rețea, alți producători și consumatori de informații),
- interfeţele interne (între componentele sistemului).

INTERFEŢE - Interfaţa cu utilizatorul (UI).

În general, un singur subsistem al arhitecturii aplicaţiei.

Elemente de estetică: culori, stiluri, grafică, etc.

Elemente ergonomice: plasarea informaţiilor, metafore, navigare, etc.

Elemente tehnice: şabloane pentru UI, componente reutilizabile.

INTERFEŢE - Interfeţele cu sisteme externe.

Necesită informații complete și definitive despre entitatea cu care se transferă informații.

-colectate în procesul ingineriei cerințelor

-verificate la începutul proiectării (actualizarea specificaţiilor)

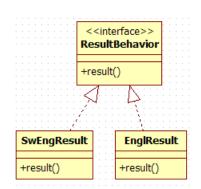
- Trebuie să incorporeze *verificarea erorilor*.
- Se recomandă adăugarea de *trăsături de securitate* corespunzătoare.

INTERFEŢE - Interfeţele interne.

Model static: clase ce implementează interfețe

Proiectate odată cu proiectarea componentelor.

Def. (OMG) interfaţa = specificator pentru operaţiile vizibile din exterior (publice) ale unei clase sau componente sau alt clasificator (inclusiv subsisteme), fără specificarea structurii interne.

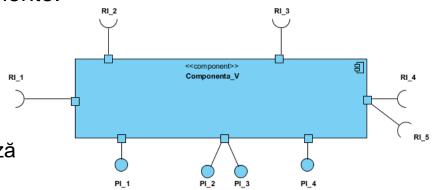

Interfaţa:

 Defineşte un set de operaţii ce descrie o parte a comportamentului unei clase sau componente.

Oferă acces la aceste operaţii.

Model dinamic: componente cu porturi prin care expun interfeţe oferite (provided) sau se conectează la interfeţe oferite de alte componente (required).

COMPONENTE

Descriere completă a *detaliilor interne* ale fiecărei componente software:

Structurile de date pentru fiecare obiect de date.

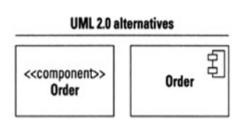
Detalii algoritmice pentru fiecare procesare din componentă.

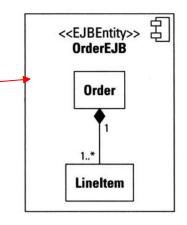
Interfețele de acces la toate operațiile componentei.

Reprezentare *structură internă*: diagramă de clase.

Reprezentare *logică de procesare* : diagramă de activitate, pseudocod, etc.

Reprezentare *interfeţe* : diagramă de componente – porturi şi interfeţe *required* şi *provided.*

INSTALARE (repartizare)

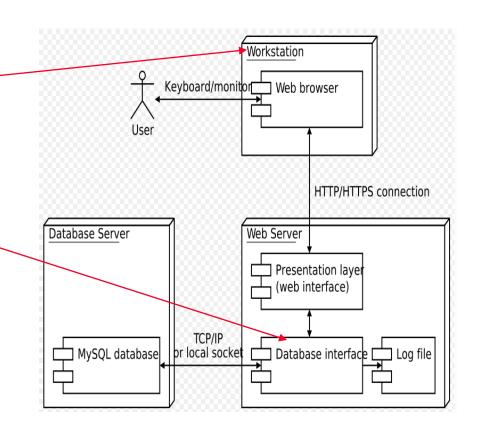
Alocarea funcţionalităţii la contextul de calcul.

Se indică *infrastructura gazdă* pentru fiecare subsistem.

Se indică toate *componentele* implementate de fiecare subsistem.

Diagramă UML de instalare (deployment diagram) – dezvoltată şi rafinată.

- format descriptor : fără detalii de configurare.
- format instanţă : cu identificarea configuraţiei hardware.

Evaluare formativă (1)

- 1. Conform structurii canonice a sistemelor software, enumerați modelele primare ale unui sistem software. Explicați încuibarea recursivă caracteristică unuia dintre aceste modele.
- 2. Care sunt principalele categorii de interfețe ale unui sistem software ?
- 3. Ce trebuie să conțină o descriere completă a detaliilor interne ale unei componente software și ce diagrame UML se pot folosi?

https://forms.gle/svFNfKrL8Wzz6evs5

PLAN CURS

- Modelul proiect
- Identificare elemente de proiectare
- Proiectare clase

Etape

Analiză

Analiză arhitecturală (definire arhitectură candidat)

Analiza UC (analiză comportament)

Proiectare

Identificare elemente de proiectare (rafinarea arhitecturii)

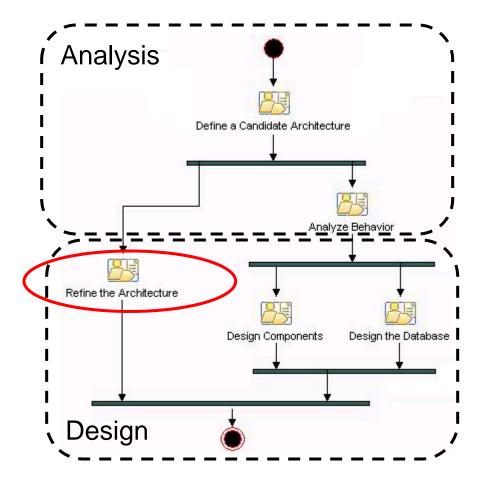
Identificare mecanisme de proiectare (rafinarea arhitecturii)

Proiectare clase (proiectare componente)

Proiectare subsisteme (proiectare componente)

Descrierea arhitecturii la execuţie şi a distribuirii (rafinarea arhitecturii)

Proiectarea BD

IDENTIFICAREA ELEMENTELOR DE PROIECTARE

Scop

 Analizarea interacţiunilor claselor de analiză pentru a identifica elemente ale modelului de proiectare

Rol responsabil

Arhitectul software

Etape majore

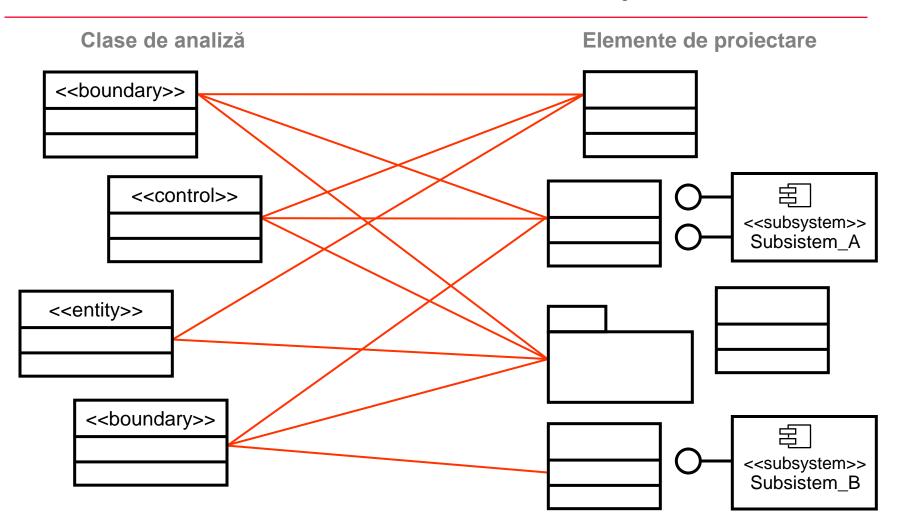
- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

Obs:

Scopul este de a identifica elemente de proiectare, NU de a rafina design-ul (care va avea loc la proiectarea componentelor).

DE LA CLASE DE ANALIZĂ LA ELEMENTE DE PROIECTARE

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor și a interfețelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

DE LA CLASE DE ANALIZĂ LA ELEMENTE DE PROIECTARE

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

- Clase de analiză:
 - Manipulează cerinţe funcţionale
 - Modelează obiecte din domeniul problemei
- Elemente de proiectare:
 - Trebuie să manipuleze *și cerințe extra-funcționale*
 - Modelează obiecte din domeniul soluţiei

CRITERII DE IDENTIFICARE A ELEMENTELOR DE PROIECTARE

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

Cerinţe extra-funcţionale; exemple:

- Aplicaţia trebuie distribuită pe mai multe server-e
- Sisteme de timp real vs. Aplicaţie de comerţ electronic
- Aplicaţia trebuie să suporte diferite implementări ale memoriei persistente.

Opţiuni arhitecturale

- Exemplu: .NET vs. Java Platform
- Opţiuni tehnologice
 - Exemplu: Enterprise Java Beans pot gestiona persistenţa
- Principii de proiectare (identificare în etapele iniţiale ale ciclului de viaţă al proiectului)
 - Utilizarea mecanismelor de proiectare
 - Bune practici (la nivel de industrie, corporaţie, proiect)
 - Strategia de reutilizare

IDENTIFICAREA CLASELOR DE PROIECTARE

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

O clasă de analiză poate:

corespunde direct unei clase de proiectare

sau poate:

- fi divizată în mai multe clase
- deveni o parte a unei alte clase
- deveni un pachet
- deveni un subsistem
- deveni o relaţie
- fi realizată parțial în hardware
- să nu fie modelată deloc
- orice combinaţie ...

O clasă de analiză corespunde direct unei clase de proiectare dacă:

- Este o clasă simplă
- Reprezintă o singură abstractizare logică

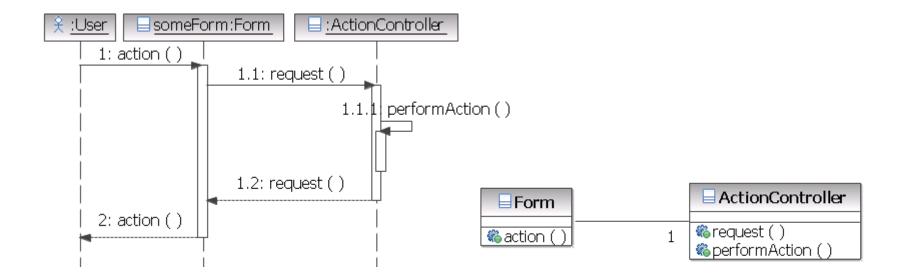
Ex. În mod tipic, clasele entity supravieţuiesc relativ intacte în Modelul Proiect

Exemplu ANALIZA

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

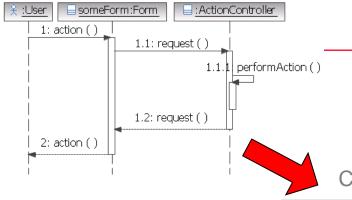
Să presupunem că la finalul analizei am obţinut următorul model (simplu şi generic)

Cerințele stipulează că este vorba de o aplicație tipică JavaEE Web, cu un client "thin" şi un server Web.

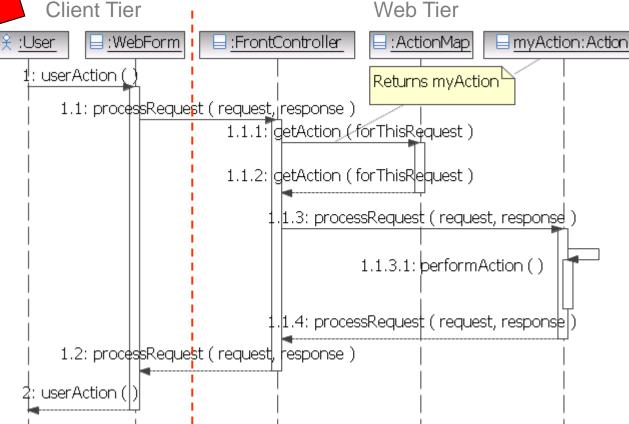
ExempluPROIECTAREA

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

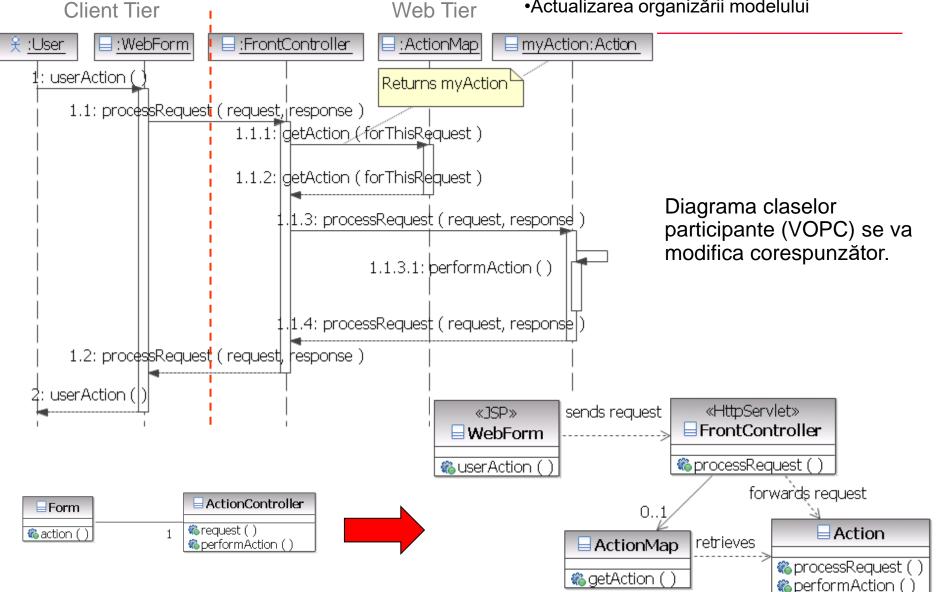
Arhitectul a decis să utilizeze framework-ul Struts, care, printre altele, gestionează elemente de tip *FrontController* şi *ActionMap*.

În acest exemplu, someForm devine un obiect de tip JSP şi controlerul este divizat în 2 clase: un servlet FrontController (şablon JavaEE) şi o clasă Action care realizează activitatea propriu-zisă (performAction)

Exemplu PROIECTAREA

- Punerea în corespondență a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor și a interfețelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

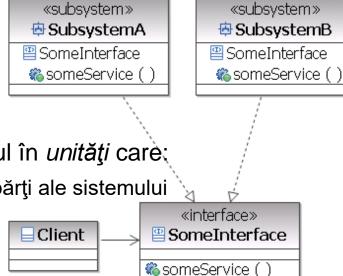

SUBSISTEME CA ELEMENTE DE PROIECTARE ÎNLOCUIBILE

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor și a interfețelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

O clasă de analiză complexă poate deveni un subsistem

- Subsistemele sunt componente care oferă servicii clienţilor doar prin interfeţe publice
 - Orice două subsisteme care realizează aceeaşi interfaţă sunt interschimbabile
- În spatele acestei interfețe, subsistemele suportă variante multiple de implementare.

- Subsistemele pot fi utilizate pentru a împărţi sistemul în unităţi care;
 - pot fi schimbate independent, fără a afecta alte părţi ale sistemului
 - pot fi dezvoltate independent
 (atât timp cât interfaţa rămâne nemodificată),
 - pot fi ordonate, configurate sau livrate independent.

 $\downarrow \downarrow$

Subsistemele sunt ideale pentru modelarea componentelor – unitățile înlocuibile ale ansamblului în dezvoltarea bazată pe componente.

SUBSISTEME CANDIDAT

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

Principalele elemente de analiză care sunt candidate să devină subsisteme :

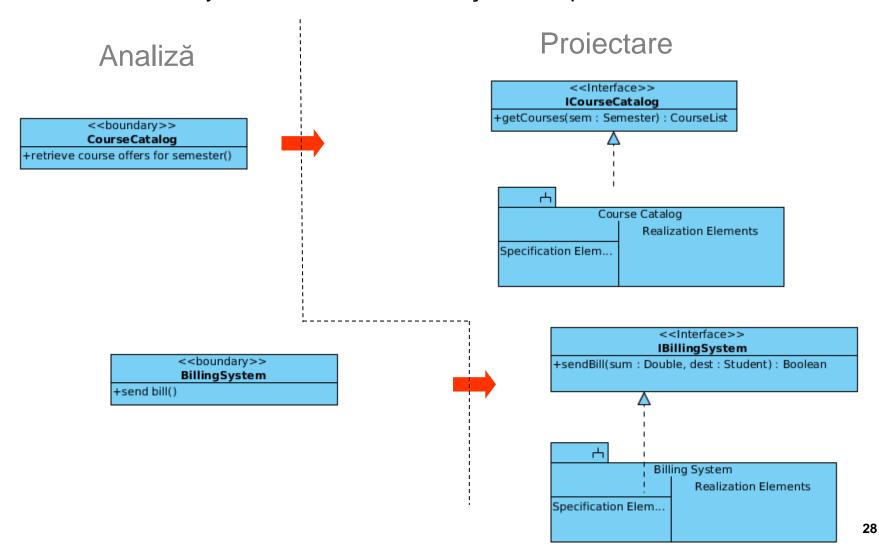
- Clasele de analiză care oferă servicii şi/sau utilităţi complexe
 - Exemplu: servicii de autorizare pentru securitate
- Clasele <<boundary>>
 - Interfeţele cu utilizatorul formează în mod tipic un singur subsistem GUI
 - Clasele <<boundary>> de acces la sisteme şi/sau dispozitive externe
- Clasele care oferă comportament opţional sau variante diferite ale aceluiaşi serviciu
- Elemente puternic cuplate
- Produse existente care exportă interfeţe (software de comunicare, suport pentru acces la baze de date, etc.)

Exemplu SISTEM PENTRU ÎNSCRIERE LA CURSURI

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

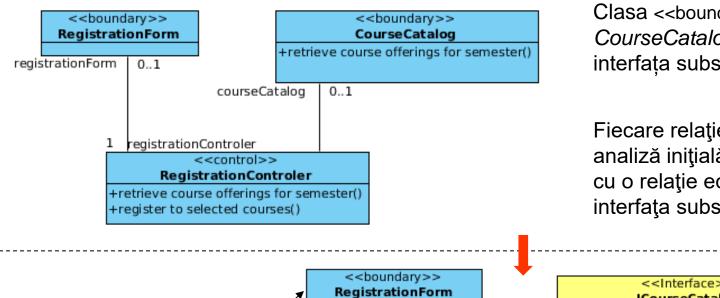
Clasele <<box>

boundary>> de acces la sisteme şi/sau dispozitive externe.

ExempluINCORPORARE INTERFEȚE ÎN DIAGRAMA DE CLASE

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor și a interfețelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

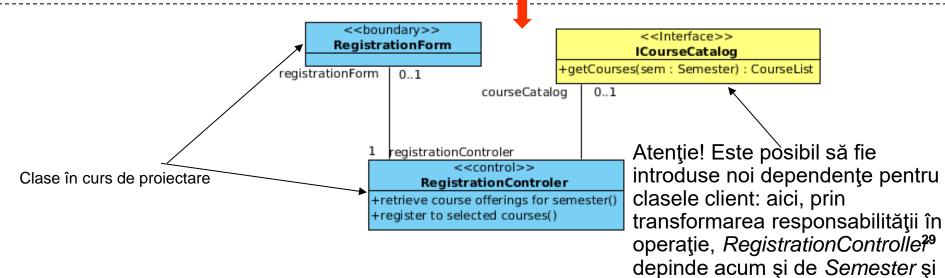
Clasa <<boundary>> de analiză

CourseCatalog este înlocuită cu

interfața subsistemului corespunzător.

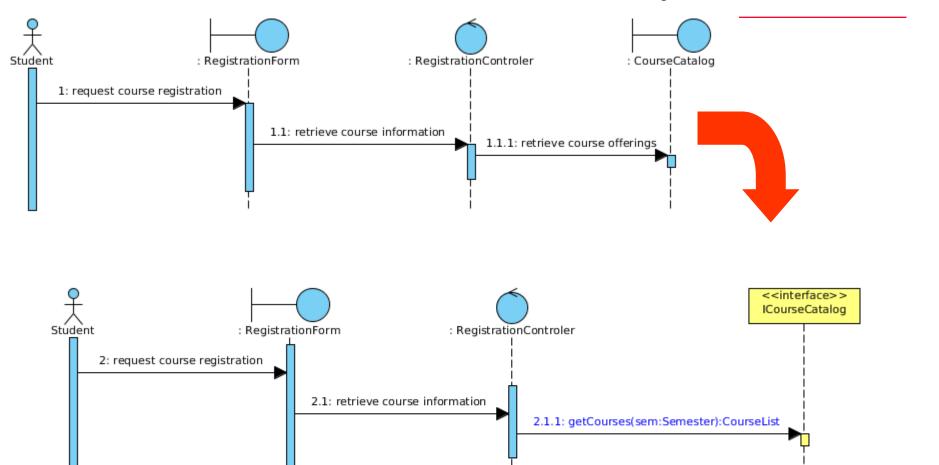
Fiecare relaţie la clasa de analiză iniţială trebuie înlocuită cu o relaţie echivalentă la interfaţa subsistemului.

de CourseList.

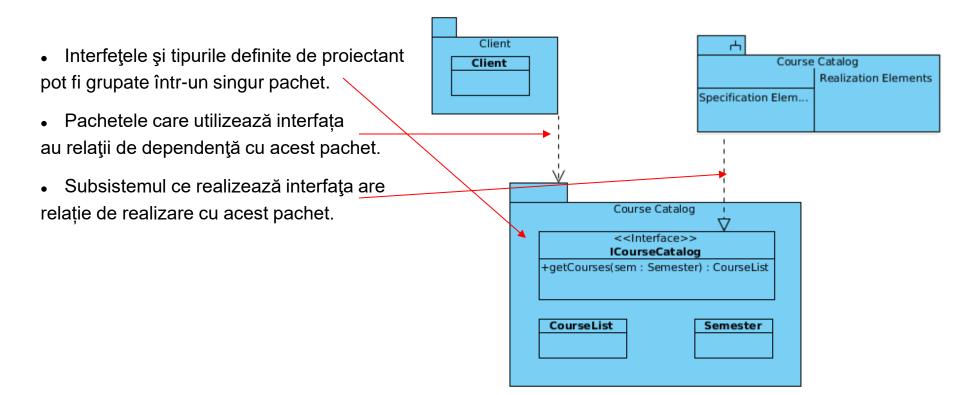
ExempluINCORPORARE INTERFEȚE ÎN DIAGRAMA DE SECVENȚE

- •Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor şi a interfeţelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului

DEPENDENȚE ÎNTRE SUBSISTEME

- Punerea în corespondenţă a claselor de analiză cu elemente de proiectare
- •Identificarea subsistemelor și a interfețelor dintre subsisteme
- Actualizarea organizării modelului
- Atenţie! Interfeţele oferite (şi/sau solicitate) de un subsistem sunt în exteriorul subsistemului.
- Deseori serviciile descrise de o interfaţă vor implica tipuri definite de proiectant (ex. Semester şi CourseList).

Evaluare formativă (2)

- 1. Ce relație există între clasele de analiză și clasele de proiectare?
- 2. Indicații categorii de clase de analiză candidate să devină subsisteme.
- 3. Care sunt cele 2 zone de descriere a unui subsistem ? De ce este necesară separarea acestora ?

https://forms.gle/hN4MX15mMyw8oUSLA

PLAN CURS

- Modelul proiect
- Identificare elemente de proiectare
- Proiectare clase

Etape

Analiză

Analiză arhitecturală (definire arhitectură candidat)

Analiza UC (analiză comportament)

Proiectare

Identificare elemente de proiectare (rafinarea arhitecturii)

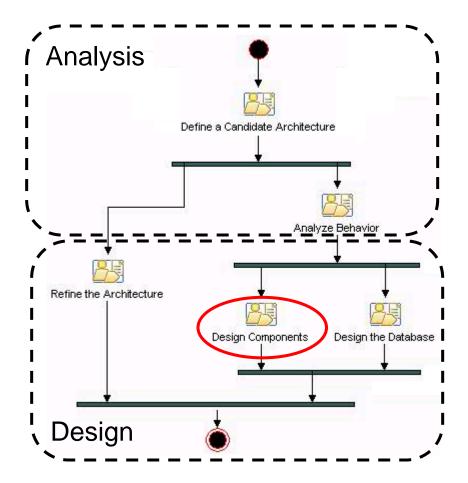
Identificare mecanisme de proiectare (rafinarea arhitecturii)

Proiectare clase (proiectare componente)

Proiectare subsisteme (proiectare componente)

Descrierea arhitecturii la execuţie şi a distribuirii (rafinarea arhitecturii)

Proiectarea BD

PROIECTARE CLASE

Scop

- Rafinarea clasei în vederea asigurării comportamentului necesar realizărilor cazurilor de utilizare
- Definirea de informaţii suficiente pentru implementarea neambiguă a clasei
- Realizarea cerinţelor extra-funcţionale referitoare la clasă
- Incorporarea mecanismelor de proiectare utilizate de clasă

Rol responsabil

Proiectantul

Etape majore

- Crearea claselor de proiectare
- Rafinarea claselor de proiectare

PROIECTARE CLASE

•Rafinarea claselor de proiectare

Strategii de proiectare specifice stereotipului de analiză* (<<boundary>>, <<control>>, <<entity>>)

- Clase <<box>
- boundary>>
 - Consideraţi utilizarea de subsisteme
 - Pentru GUI sunt disponibile şabloane bazate pe browser web
- Clase <<control>>
 - Sunt impactate direct de probleme de concurenţă şi distribuire.
 - Unele vor deveni operații ale altor clase
- Clase <<entity>>
 - De obicei sunt clase persistente.
- Considerarea modului în care şabloanele de proiectare (design patterns) pot fi utilizate pentru a ajuta la problemele de implementare.
- Considerarea modului în care mecanismele arhitecturale vor fi realizate în termeni de clase definite la proiectare.

^{*}Obs. Stereotipurile de analiză nu sunt păstrate în design; ele au fost utile pentru a analiza rolurile jucate de obiecte, pentru a separa corect comportamentul.

Multe clase, simple, înseamnă că fiecare clasă:

- Încapsulează mai puţin din logica totală a sistemului
- Este mai reutilizabilă
- Este mai uşor de implementat

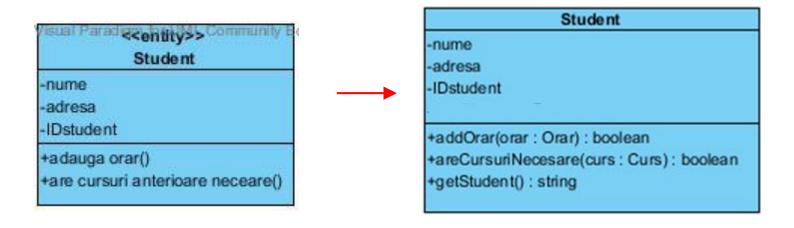
Puţine clase, complexe, înseamnă că fiecare clasă:

- Încapsulează o parte importantă din logica sistemului
- Este mai puţin probabil să fie reutilizabilă
- Este mai dificil de implementat

SRP (Single Responsibility Principle)

O clasă ar trebui centrată în jurul unui singur obiectiv! O clasă trebuie să facă un singur lucru, pe care trebuie să-l facă bine!

- Operaţiile derivate din responsabilităţile definite la analiză
 - Specificarea numelui operaţiei şi a signaturii complete (parameterii şi valoarea de return).
- Operaţiile adiţionale
 - Operaţii nedefinite explicit la analiză (ex. getters/setters)
 - Funcţii manager (ex. constructori, destructori)
 - Funcţii pentru copiere obiecte, pentru testare egalitate, pentru testare relaţii opţionale (ex. eAsignat (Profesor, Curs)), etc.
 - Funcții Helper (de obicei private sau protected)

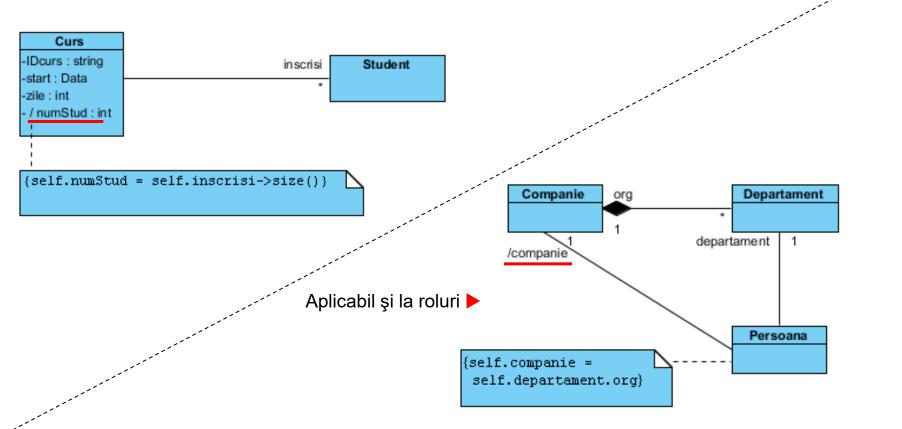
- Atribute derivate din atributele identificate la analiză
 - Specificare nume, tip şi, opţional, valoare implicită
 - Vizibilitate private în majoritatea cazurilor
- Tipurile de date pot fi built-in (UML2 sau altele), definite de utilizator, sau clase definite de utilizator
 - Se recomandă să nu se utilizeze tipuri de date specifice limbajului de implementare.

Atributul adresa
poate fi tipat ca
String sau ca o
nouă clasă Adresa

Adresa
-IDstudent : string
-dataNastere : Data

-adCorar(orar : Orar) : boolean
-areCursunNecesare(curs : Curs) : boolean
-getStudent() : string

- Calculate pe baza valorilor altor atribute, introduse în mod tipic din motive de performanţă
- Identificate prin "/"

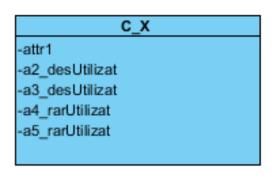
ExempluRAFINAREA CLASELOR

- Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

Proiectare

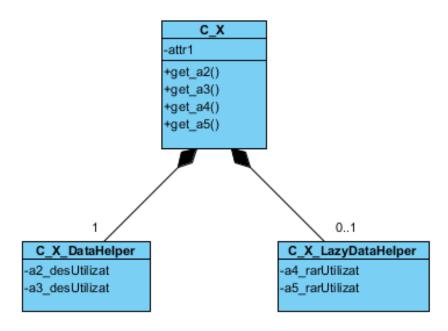
Analiză

Clasă asociată mecanismului de persistență.

Din examinrea cazurilor de utilizare s-a constatat că:

- •Atributul attr1 nu e persistent ci e utilizat la runtime pentru evidență.
- •Doar 2 atribute sunt utilizate freevent.

La proiectare s-a decis ca atributele utilizate frecvent să fie extrase imediat din baza de date, iar cele rar utilizate să fie extrase la cerere.

Clientul are acces la clasa C_X care funcţionează ca proxy pentru două clase persistente în mod real.

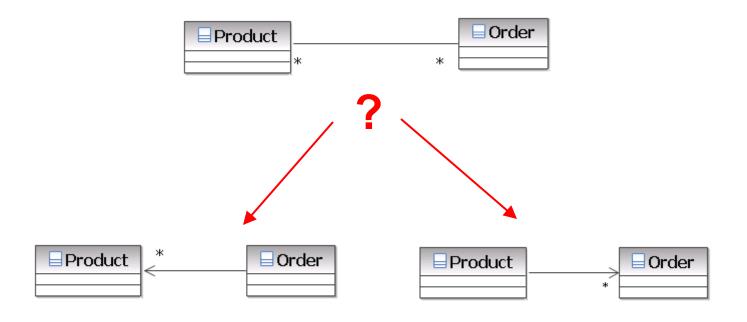
Aceasta va extrage C_X_DataHelper din baza de date la primul acces. Clasa C_X_LazyDataHelper va fi extrasă doar în cazurile (rare) în care clientul solicită acele atribute.

RAFINARE RELAȚII

- •Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

- Navigabilitate
- Multiplicitate
- Generalizare vs. agregare
- Factorizare și delegare
- Refactorizare

Restricţionarea navigabilităţii reduce dependenţele şi creşte reutilizarea.

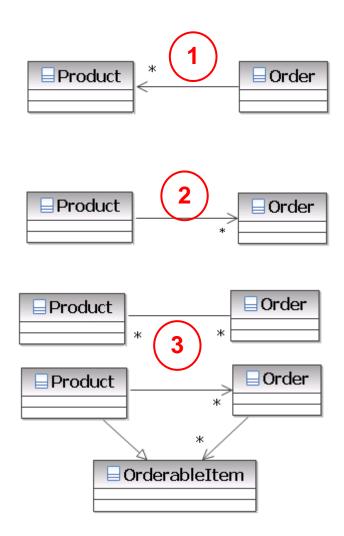

RELAȚII NAVIGABILITATE

- Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

Variante

- Numărul total de ordine este mic sau o listă de ordine care referă un anumit produs este rareori necesară.
- Numărul total de produse este mic sau o listă de produse incluse într-un ordin dat este rareori necesară.
- Numărul de produse și de ordine nu este mic și este necesară navigarea în ambele direcţii.

Crearea claselor de proiectare

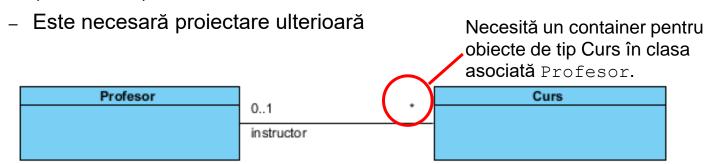
•Rafinarea claselor de proiectare

RELAȚII MULTIPLICITATE

- Multiplicitate = 1 sau multiplicitate = 0..1
 - Implementată direct în clasa asociată (Curs), ca valoare simplă sau ca pointer
 - Nu este necesară proiectare ulterioară

- Multiplicitate > 1
 - Nu se poate utiliza o valoare simplă sau un pointer în clasa asociată (Profesor)

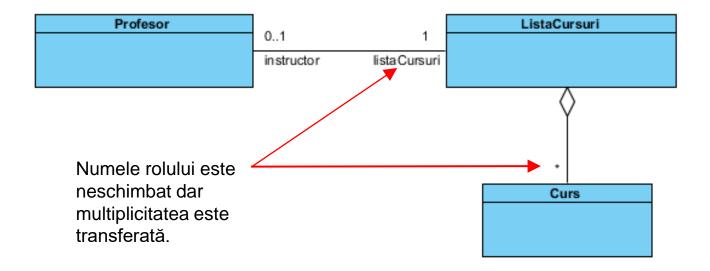

MODELARE CLASĂ CONTAINER

Multiplicitatea (n > 1) poate fi modelată explicit...

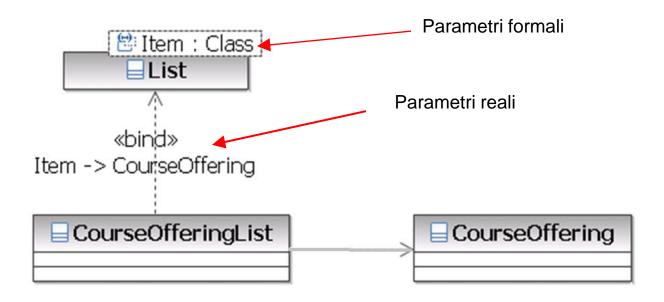
...SAU poate implica utilizarea unei clase container.

CLASE PARAMETRIZATE

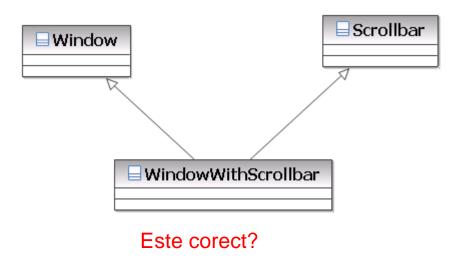
Clasă parametrizată = definiţie de clasă ce defineşte alte clase.

- Denumire UML : "template"
- Utilizare frecventă ca clase container
 - Seturi, liste, dicţionare, stive, cozi
- Concept disponibil la nivel de limbaj în C++, Java, ...

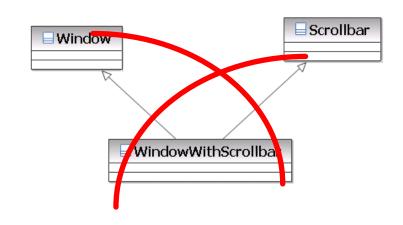
Generalizarea și agregarea sunt deseori confundate !!!

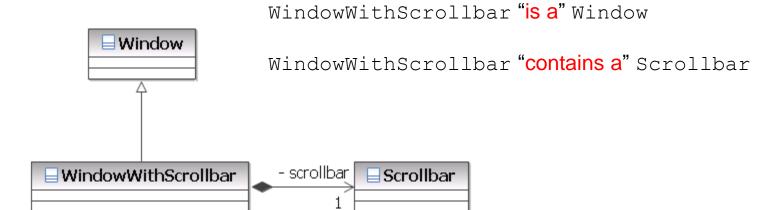
- Generalizarea reprezintă o relaţie "is a" sau "kind-of"
- Agregarea reprezintă o relaţie "part-of"

RELAȚII GENERALIZARE vs AGREGARE

- •Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

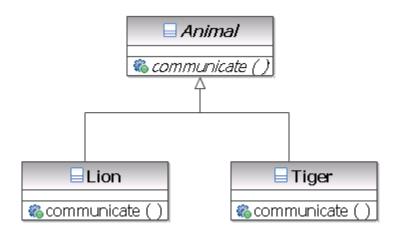
Crearea claselor de proiectare

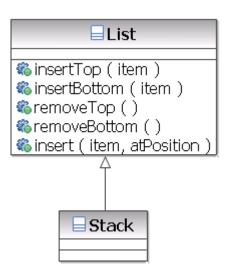
•Rafinarea claselor de proiectare

RELAȚII GENERALIZARE

Principiul Liskov de substituţie: (?)

 Un obiect de tip T se poate înlocui cu orice instanţă a oricărui subtip al lui T.

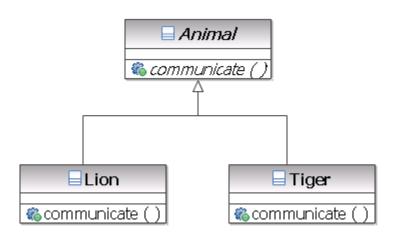

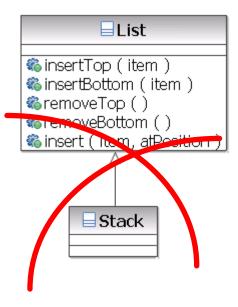

Sunt corecte?

RELAȚII GENERALIZARE

- •Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

PARTAJAREA IMPLEMENTĂRII FACTORIZARE

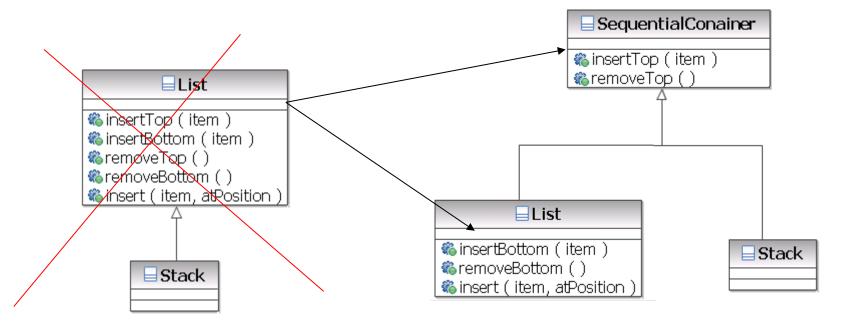
- Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

Reutilizarea implementării unei alte clase, prin factorizare:

Clasa este factorizată în 2 clase :

- superclasă care va conține implementarea reutilizată
- subclasă care va conține restul operațiilor

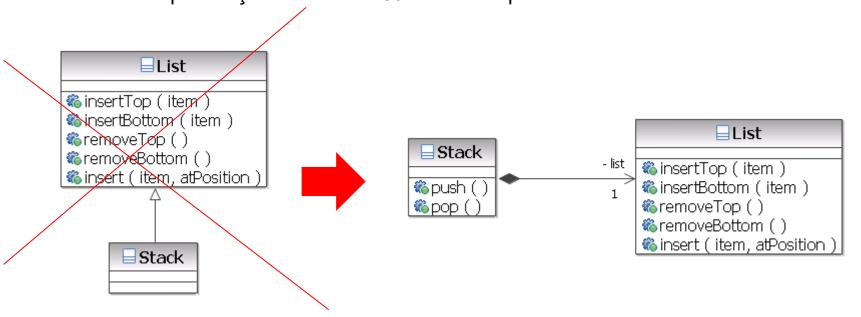
OBS. Factorizarea nu poate fi aplicată dacă clasa "reutilizată" nu poate fi modificată.

PARTAJAREA IMPLEMENTĂRII DELEGARE

- •Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

• Reutilizarea implementării unei alte clase, prin delegare Poate fi aplicată și dacă clasa "reutilizată" nu poate fi modificată

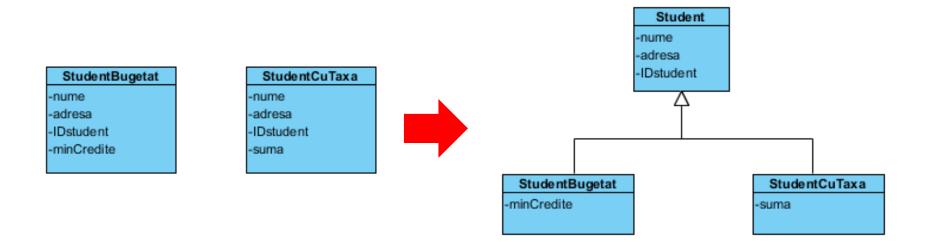
Se folosește o relație de compoziție pentru a "reutiliza" funcționalitatea dorită.

Toate operaţiile ce necesită serviciul "reutilizat" sunt transferate instanţei clasei reutilizată. În exemplul de mai sus clasa List este clasa conţinută în clasa Stack.

ExempluRAFINAREA RELAȚIILOR

•Rafinarea claselor de proiectare

- În universitate exită studenți bugetați și studenți cu taxă
 - Pentru studenţii cu taxă trebuie memorată suma de plată.
 - Studenţii bugetaţi trebuie să aibă un număr minim de credite.
- Se poate crea o generalizare pentru a factoriza datele comune
 - Dar ce se întâmplă dacă un student cu taxă devine student bugetat?

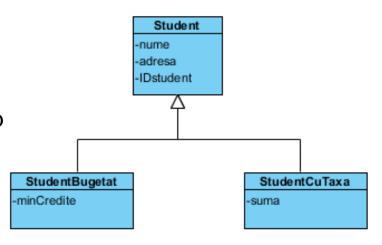
ExempluRAFINAREA RELAȚIILOR

- •Crearea claselor de proiectare
- •Rafinarea claselor de proiectare

Ce se întâmplă dacă un student cu taxă devine student bugetat?

Paşii transformării unui student cu taxă în student bugetat:

- 1. Crearea unui obiect de tip StudentBugetat
- 2. Copierea datelor comune din obiectul de tip StudentCuTaxa existent în noul obiect de tip StudentBugetat
- 3. Notificarea tuturor clienţilor obiectului de tip StudentCuTaxa
- 4. Distrugerea obiectului de tip StudentCuTaxa

Evaluare formativă (3)

- Ce presupune rafinarea claselor de analiză referitor la atribute şi operaţii ?
- 2. Ce înțelegeți prin clasă container?
- 3. Sub ce forme se poate proiecta reutilizarea unei părți din implementarea unei clase ?

https://forms.gle/RbhHwFThyrjMm78B7

Bibliografie

Roger S. Pressman, **Software Engineering. A Practitioner's Approach**, ed.7, McGraw-Hill, 2010.

capitolele 6 - 14

Fairbanks, G. Just Enough Software Architecture, A Risk Driven Approach, Marshall&Brainerd, 2010